

આપણને વું ઘણી વાલ સાંભળવા મ્હો છે, ક્ષેલ ચૈલ વથ ધની તુષ્ણી થકિ ધાવાળા સાથેભગી ગઘ અથ્મા ક્ષેલ શાકભજીવાળા સાથેભગી ગઘ. વ જ થીતેચૈલપંલથ વથ ધના ચુવાનો સગિાથેટ પીતં કે બલૂ ચૂ ફલિ મ્ જોતં પકડાય છે. આવી ઘટના વાંલવાલ ખ્નતે થ્લે છે.

આવી ઘટના ખ્નવાનાં મ્હા જે તેભળકના ઉછેઅં જ હોચ છે, વું કહી તે કશું ખોટું નથી. જોકે, આવું ન ખ્ને તેમટે મખપે કડકાઘ થખવી જોઈ વું કહેનાથે અને મનનાથે વ ક મેટો વથ ગ છે. પંથૂતલકીકત છે કે કડકાઘ થખવાથી આવા ખ્નાવો નવિાથી શકાત નથી, થી વપિથીતઆવું ખ્નવાની શક્યત વધી જાય છે.

ક્ષેલ તુષ્ણ કે તુષ્ણી આવું પગલું ભે નો અથ થ વો ઘટાવી શકાય કે ની સુખની વચાખચા અને ના ઘથ્ના વડીલોની સુખની વચાખચા અલગ છે. પોતના અને વડીલોના વચિલ બલિકુલ અલગ છે, વી ગ ંથજભળકના મ્નમં ખૂલ નાનપણથી ંધચેલી હોચ તે જ ની પથકાધ ઠા પે ચૈલ કે પંલથ વથ ધની ઉમ્લે તેતુષ્ણ આવું પગલું ભે છે.

આવા કસિ સીા જે કુટુંબેમં ખ્ને છે, નું વાતવથ્થ ત્માસી તે ખચાલ આવે છે કે આવાં કુટુંબેમં વાલી નું વથ ત્મા ક્ષેલ ને ક્ષેલ થીતે અસામનચ હોચ છે અથ્મા તે બળક મટે ક્ષેલને સમ્ય હોતે જ નથી. નાનપણથી બળકના વથ ત્માનું ઝીણવટલ્થચુ અવલોકન કથી મં શું સાટું અને શું ખથલ છે, તેવડીલે પથેમ્પૂથ વક ખ્તવવાનું હોચ છે, તેથી બળકના મ્નમં સાથં અને ખથલ ત્મા વો વચ રેનો ભેલ સ થીપતિ થચ છે. મખપનું વથ ત્મા જો આલથૂથ ણ અને ભ્યેસાપાત્ થ હશે તે બળક હેશાં સાથં ત્મા વો જ પસંલ કથ્શે, પંથૂતકેટલાંક કુટુંબેમં બનિજવાળ્લા થીતેબળકઉછેલ કથ્વામં આવે છે. નાની ઉમ્લે કેટલીક વાલ બળકોના વથ ત્મામં અહૂ અભમિન, લોભ્લાલર, ંભ્નાટકીચત વગેરે ત્મા વો જોવા મ્હો છે. આવું વથ ત્મા બળક કાલે વાલ કલે ત્માચાથે જ ચેતેને, પંથૂતપથેમ્પૂથ વક બળકને ત્માથથી વાળી લેવું જોઈ, પંથૂત અમ્ક વાલી આ ફથ્જ રૂકી જાય છે. "હશે! તે બળક છે". કહી આંખ આડા કાન કલે છે, અને બળકના મ્નમં અહૂ અભમિન, લોભ્લાલર, ંભ્નાટકીચત જેવાં ત્માવો પોધાવા મંડે છે. આવી વ;ા વકિસવાથી વચકતિ વ ખામ્લેચુકતથ્લેવાની સંભવના થ્લે છે.

કેટલીક વાલ મખપ બળકની બ્હુ નાનકડી ભૂલ પલ બ્હુ કડકાઘ ભેલું વલણ અખત્માચાલ કલે છે. જેથી બળક ને ભૂલ કથચાનો પસ તિાવો થ્માને ખ્લે, ભૂલ કથતં પકડાચાનો પસ તિાવો થચ છે. અનુભ્વોને આઘરે બળક શીખી લે છે કે ભૂલ કે ગેથ્વથ ત્મા કથ્વામં વાંધે નથી. ઘણી વાલ મખપને ખ્લે ન પડે તે કંધ થ્લં નથી, પંથૂતપકડાઘ ગચા તે ત્માલીફ! તેથી બળક હકીકતછુપાવવાનું, જૂડું બેલવાનું કે નાટકીચ વથ ત્મા કથ્વાનું શીખી લે છે.

ખ્લેખલ બળકમં વો વવિાસ ઉત્ પન ન થ્મો જોઈ કે મ ખપ મથી પૂથી વાતસાંભળશે, સમ્જશે, મથી ભૂલ કચાં થ્થ, કેવી થીતેથ્થ તેમ્ને શાંતથી પથેમ્પૂથ વક સમ્જાવશે અને પછી, ઘથે કે, કંધ શકિ ધા પણ કલે તે તેમથ હતિમં જ હશે. જો મખપ પોતના શાંતિ, ઘેચયપૂથ ણ અને પથેમ્પૂથ વા વથ ત્મા ાથ બળકમં આટલો વવિાસ ઉત્ પન ન કથી શકે, તે તેબળક મખપથી કહી ક્ષેલ વાતછુપાવશે નહીં. બળકને આપણે સત્તસલામ્ત સુથ્ક ધતિવાતવથ્થમં થખી શકવાના નથી. બળક શાળા થી, મતિ થે પાસેથી, ટીવીફલિ મે જોઈને, સામચકિ વાંચીને અમ્ક પથ્થકથ્નાં અનધિ ટો શીખવાનું જ છે. આ વખતેકસોટી થચ છે, મખપનો પથે બળવાન છે કે અનધિ ટોનું આકથ ધણ? જો મખપનો પથે બળવાન હશે, જો મખપ અને સંતન વચ રે સ નીહપૂથ ણ સંવાલનો સેતુલશે તે બળક ગમે તેઅનધિ ટને કાલવાલ રકાસીને છોડી લેશે. મખપને અંધથમં થખી અનધિ ટની ગથ તમં નહીં ઘ્કેલાચ. પોતેકલેલી ભૂલનો મખપ પાસે નખિાલસ વ કથલ કથ્શે અને મખપ પણ ને પથે થી સાચ મથ ગે વાળી લેશે.

સમજમં તે જોશો તે મ્લૂમ પડશે કે શી ટકા જેટલાં મખપ અને સંતનો વચ રે આલલસ વથ ધની ઉમ્લે પછી જ સંવાલનો સેતુલ્લી જાય છે. આમ, ખ્નવાનું કાથ્થ મખપની વઘપડતે કડકાઘ,વઘપડતે થેકટોક, વસિંગતવથ ત્મા, બનિલાગણીપૂથ ણ વચવહાલ અથ્મા

આના લેખક છે ડૉ. ઘણ મીયાદ
શુક્ર વ્હાર, 02 પૃથ્વીલ 2010 17:47

બનિજવાબદારીપૂર્ણ હા ઉછેર જ હોય છે. બળકને મથે નો દોષ નાખી શકાય નહીં. કેમ કે બળક તે જનમ મૃત્યુ તૃયાટે ભેળું અને નાદાન હતું, આજે જેવું બન્યું છે તેઉછેરના કાથો જ બન્યું છે. વળી, બળક તે સ્વીચિત્તિ ઇ મજિાજનું હોય છે, ની નજર ભવિષ્ય સામે હોય છે. જયાટે મતપતિ પોતબળકના જીવનમં અંશપ બનવા મગત હોય છે. પોતની આશા અપેક્ષા બળકમં કેન ઇ દતિકથીને ઢેઠાં હોય છે આ મબપની ફજ અને ગજ છે કે બળક સાથેસંવાદનો સુતકાય થખે.{jcomments on}